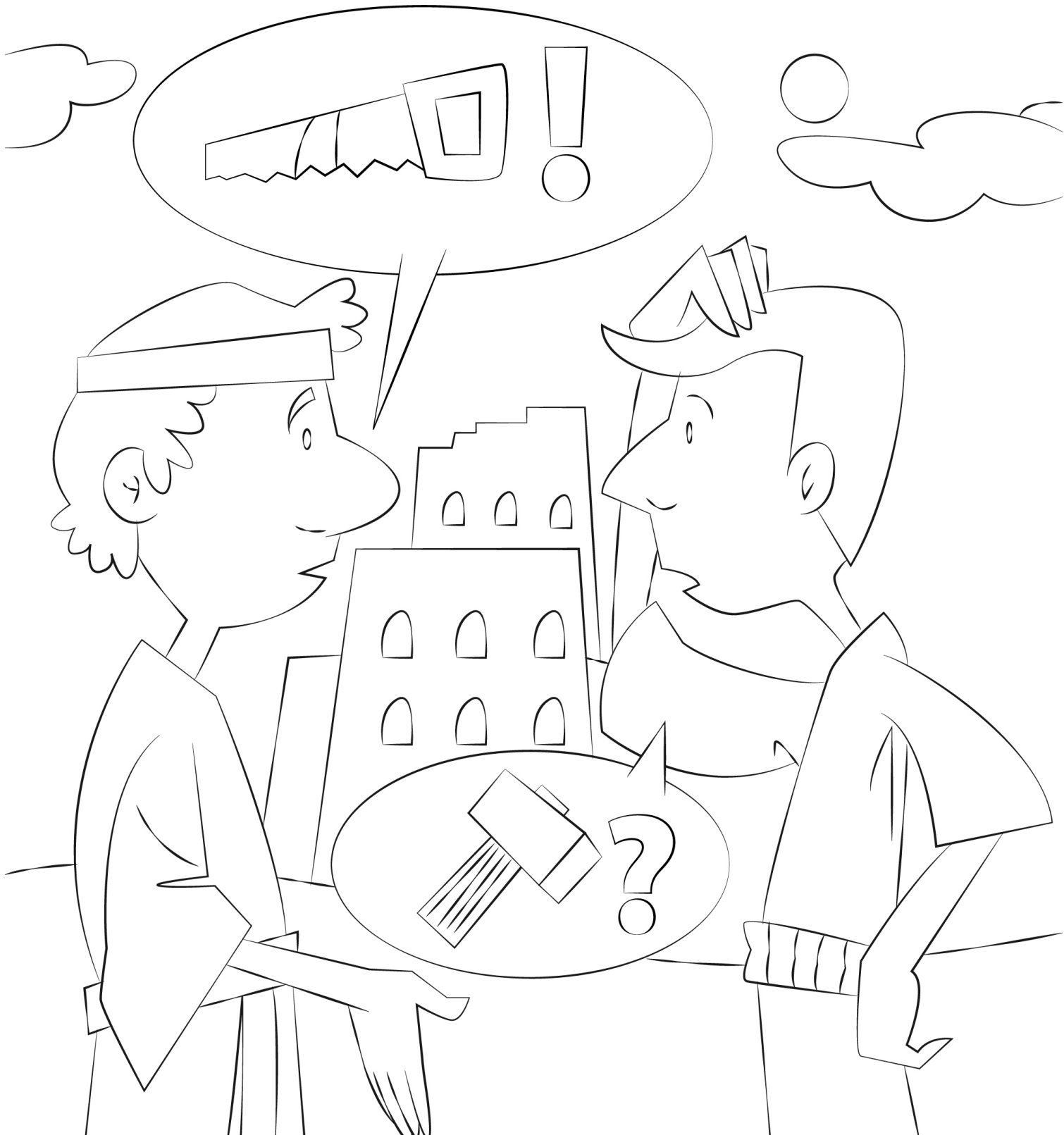

21 juli 2024

De toren in Babel

Genesis 11

Thema: Spraakverwarring

Doel

De kinderen leren dat mensen elkaar niet meer verstaan doordat ze God niet als hun Heer willen zien.

Toelichting

God heeft Adam en Eva uit het Paradijs gezet vanwege hun ongehoorzaamheid aan Hem. Ze kunnen niet meer in zijn nabijheid zijn. Er is afstand: God heilig in de hemel, de mens zondig op aarde. De mensen leggen zich daar niet bij neer en bouwen een toren om het contact met God af te dwingen. Ze bestormen de hemel. Dan verwacht God hun taal, zodat ze elkaar niet meer verstaan. Hij verhindert hen goed samen te werken in hun zonde.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een toren tot in de hemel

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of ze wel eens een toren hebben beklommen. Bovenop kun je heel ver kijken. De huizen en de mensen beneden zijn klein. Is er ook een toren die zo hoog is dat je in de hemel kunt kijken? Natuurlijk niet. Je kunt niet naar God toe klimmen.

De mensen in Babel gingen wel proberen zo'n toren te bouwen. God wil dat niet, maar ze doen het toch. Dan zorgt God dat ze elkaar niet meer begrijpen. Ze hebben een verschillende taal. En de toren kwam nooit af.

Je hebt ook helemaal geen toren nodig om met God te praten. Je kunt gewoon bidden. Dan hoort God je, ook al is Hij heel ver weg.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Geen verbinding

Richtlijnen: Wat is het lastig als internet het niet doet. Je kunt niet appen, geen YouTube kijken, niets opzoeken op de computer voor school. Niet online! Je wordt op jezelf teruggeworpen. Je bent voor een groot deel afgesloten van de buitenwereld.

Dat gebeurt in Babel ook. In het Paradijs waren Adam en Eva dichtbij God. Na hun zonde moeten ze uit het Paradijs. God zet hen op afstand: Hij in de hemel, zij op aarde. De mensen in Babel proberen het contact met God af te dwingen door een toren. Dan verbreekt God de verbinding, Hij verwacht hun taal. God verstoort het zondige samenwerken van mensen.

Hij wil geen woorden die dingen kapot maken en de wereld slechter maken.

Zo, zonder God, kunnen de mensen niet echt leven.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Langs elkaar heen leven

Richtlijnen: Soms kun je een ander helemaal verkeerd begrijpen. Je praat wel met elkaar en lijkt het over hetzelfde te hebben, maar je bereikt je doel niet. Je praat langs elkaar heen. Een ander kan jouw woorden ook anders opvatten dan jij ze bedoelt. Je maakt hem er onbedoeld boos mee en er ontstaat afstand.

In het Paradijs was er een perfect contact tussen God en de mens. Dat werd verstoord door de zonde. Er komt afstand tussen God in de hemel en de mensen op aarde. De mensen leggen zich daar niet bij neer en bouwen een toren om het contact met God af te dwingen. Dan verwacht God hun taal, zodat ze elkaar niet meer verstaan. Hij verhindert hen goed samen te werken in hun zondige plannen.

De les voor ons geloof: wanneer je niet samen gericht bent op God en voor hem leeft, heeft dat gevolgen. Ook het contact met de medemens kan schade oplopen; je gaat langs elkaar heen leven, omdat je denkt vanuit je eigen belang en te weinig vanuit God en de ander.

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 2: 1-11

(Op Pinksteren geeft God zijn Geest, zodat mensen door in Christus te geloven, elkaar begrijpen. Zelfs als ze elkaars taal niet spreken.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

De mensen die hier worden genoemd, afstammelingen van Noach, zeggen het nomadenbestaan vaarwel: ze vinden vastheid in de kloof van Sinear. Ze wonen niet meer in opbrekbare tenten, maar bouwen met klei die je gaat bakken en brandvast gaat maken en ze gebruiken asfalt als cement (vertaling Naardense Bijbel), mortel om de stenen op elkaar te metselen. Ze zoeken stabiliteit bij zichzelf, zelf uitgedacht. Ze worden hoogmoedig, omdat ze zoveel wetenschap hebben vergaard en zich zo niet meer afhankelijk voelen van weersomstandigheden van buitenaf zoals bij nomaden. Ze zijn zo slim dat ze wel een toren tot in de hemel kunnen bouwen die zo stevig is dat die niet omvalt. Dan kunnen ze zich verenigen in een sterke ommuurde stad (hoeft niet per se toren te betekenen). Zijn ze zelfvoorzienend, kunnen zelf hun verdediging regelen en vinden ze kracht in zichzelf zodat ze eer kunnen halen bij de andere volkeren. De machtsdrang stijgt hen naar het hoofd. Ze bouwen een 'tuintower' om te laten zien hoe slim en machtig en onafhankelijk ze zijn. Dit samen bouwen zal zeker gepaard zijn gegaan met dwang en slavenarbeid met enkele leiders erboven zoals ook het latere Egypte hun grotere bouwwerken voor elkaar kregen. God, de Schepper van hemel en aarde verliest voor hen zijn belang. Ze hebben Hem niet meer nodig immers? Ze kunnen alles toch zelf? Dan grijpt God in in hun hoogmoed. De mensen wilden naar Hem opklimmen, Hem evenaren in macht. Een andere uitleg is dat ze willen dat God naar hen afdaald en gaat zetelen in het geweldige Babel.

Maar God beperkt zich niet tot een plek op aarde en zeker niet tot Babel. God daalt af naar de aarde (de toren reikte bij lange na dus nog niet tot Gods woonplaats in de hemel. Het leek heel wat, maar stelde eigenlijk niets voor) en smooit hun machtswellust in de kiem. Dat zegt de HEER ook: dit is nog maar het begin, dan moet het ook gestopt worden anders gaan ze alle foute gedachten die ze hebben ook uitvoeren. De HEER daalde af naar de aarde om de zonden te stoppen, zoals ook Jezus later afdaalde naar de aarde om ons van onze zonden te redden. De HEER, onze God komt heel dichtbij in onze kleinheid wanneer wij alles verprutst hebben. Maar dat laatste hebben wij juist niet door als we denken op het hoogtepunt van ons kunnen te zitten. En juist in deze fase van hoogmoed (trots) is het extra hard nodig dat God van dichtbij ingrijpt. Afdalen van God tegenover opklimmen van de mens en verstrooiing door God tegenover vereniging door de mens. Denk aan het volk Israël in het beloofde dat niet naar God luisteren wilde, ook hier ontvingen zij de straf van de verstrooiing, door de ballingschap door buitenlandse machten uitgevoerd. Babel verwordt van 'poort Gods' tot een 'Babelstad'. Geen hoogstaande cultuur, maar een verwarrende chaos. De verstrooiing die ze juist wilden voorkomen, heeft God nu extra groot gemaakt. Hoogmoed komt voor de val. Verzoek je Schepper niet met je eigen hoogmoed.

Meer gedetailleerde beschrijving (vers voor vers)

- Vs.2 Oostelijke richting: De reizigers komen dus ten westen van Sinear vandaan. Zie kaartje verspreiding van de nakomelingen van Noach vanaf de Ararat ook richting Sinear. <https://nl.wikipedia.org/wiki/Noach>
- Vs. 2 Sinear: Sinear of Sjinar is de naam van het gebied in de benedenloop van de rivieren Eufraat en Tigris, in het zuiden van het huidige Irak. Het landschap werd later Chaldea of Babylonië genoemd. Sinear komt achtmaal in de Bijbel voor, zie hiervoor: <https://www.christipedia.nl/wiki/Sinear> https://www.christipedia.nl/wiki/Sinear_en_de_torenbouw_van_Babel in dit artikel wordt het vermoeden uitgesproken dat volkeren op de vlucht waren voor grote geologische onrust en daarmee groot natuurgeweld op zoek naar een redelijk, rustig en stabiele plek voor veiligheid en voedsel dat Sinear kan zijn, omdat dit deel van de aardkorst mogelijk redelijk stabiel was.
- Vs. 4 Toren: de vertaling van toren is niet zeker, het kan ook fort (citadel) binnen een zwaar ommuurde stad, betekenen. In Jubileeën 10:26 staat dat de toren door een sterke wind omver werd geblazen. Volgens het Boek der Rechvaardigen zou een derde deel van de toren zijn blijven staan.
- Vs. 8 Babel: betekenis: poort van de goden. In het Hebreeuws is de naam een woordspel: verwarring brengen, babbelsstad.
- Vs. 9 Verstrooiing als straf voor de zonde en als verspreiding van Gods volk om God de Schepper te dienen en bekend te maken over de aarde. <https://www.debijbel.nl/berichten/op-reis-de-reizigers-uit-genesis-11-en-hun-reizende-god>
- Vs.10 Nakomelingen van Sem: in Genesis 11 vanaf vers 10 wordt de doorgaande lijn van Sem naar Abraham geschetst. De stamvader van de Semieten, afstammelingen van Sem, Noachs oudsten zoon (broer van Cham en Jafet, vergelijk. Genesis. 9:27); zij hebben Azië bevolkt; vandaar Semitische talen, de talen van die volken, in het bijzonder de Hebreeuwse, Syrische, Chaldeeuwse en Arabische taal. Vanuit de nakomelingen van de Semieten riep God Abraham tot stamvader van zijn volk: Israël.

Een of twee vragen bij het gedeelte

- Ken jij voorbeelden van verstrooiing/verspreiding van Gods volk over de aarde uit de Bijbel, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament?
- Wat heeft deze verspreiding voor gevolgen voor Gods volk en voor de bekendwording van God als onze Schepper en Jezus als onze Redder?
Wat kunnen wij hieruit voor onszelf leren?

Auteur: AS-dR

Liederen

Psalm 87

Lied 968

(=Gezang 303 LvdK)

Lied 969

(=Gezang 308 LvdK)

De toren van Babel

Alles wordt nieuw 1: 4 Hanna Lam en Wim ter Burg

Een wijs man bouwde zijn huis op een rots

Hemelhoog 89

Ken je dit verhaal?

Hemelhoog 55

Zo als klei in de hand van de pottenbakker

Hemelhoog 77

Weet je waar het hemels Koninkrijk op lijkt

Hemelhoog 91

Zoek eerst het koninkrijk van God

Hemelhoog 88

Hij is de Rots

Hemelhoog 340

Auteur: PZ

Een toren tot in de hemel

Inleiding

Zijn jullie wel eens boven in de kerktoren geweest? Of in een uitkijktoren of een toren van een kasteel? Wat is beneden dan alles klein, hé. Grote mensen lijken wel speelgoedpoppetjes. Het is net of je met de auto's kunt spelen.

Ben je wel eens op zo'n hoge toren geweest dat je in de hemel kunt kijken? Nee hé, zo'n toren bestaat niet. In de tijd van de Bijbel hebben de mensen dat wel geprobeerd. Luister maar.

Bijbelverhaal

In het paradijs was God heel dicht bij de mensen. Daar mogen ze nu niet meer zijn. Ze hebben iets gedaan wat niet mocht.

Vorige week hebben we gehoord over Noach. God heeft gezegd dat iedereen een plekje moet gaan zoeken op de aarde om te wonen.

Doen de mensen dat ook? Nee, ze willen liever dicht bij elkaar blijven. Ze bouwen heel veel huizen dicht bij elkaar. Zo wordt het een stad. Ze willen dikke muren om de stad heen. Zo voelen ze zich veiliger. Er kunnen niet zomaar vreemde, nare mensen binnenkomen. Ze kunnen heel goed muren bouwen met z'n allen. Er zijn mannen die goed stenen kunnen bakken. Anderen kunnen goed metselen. Dat betekent dat je de stenen op elkaar plakt met cement. Sterke mannen brengen de stenen naar de metselaars. En zo wordt de stad steeds groter. Wat zijn ze toch knap allemaal.

En ze kunnen nog veel meer. 'Weet je wat we gaan doen,' zeggen ze tegen elkaar, 'we gaan laten zien dat we nog meer kunnen. We gaan een toren bouwen. Alle mensen buiten onze stad zullen dan zien hoe knap we zijn. Ook kun je dan vreemde mensen al van ver zien aankomen'. 'We kunnen ook een toren tot in de hemel bouwen!', roept een man. 'Dan zijn we weer heel dicht bij God.' Dat vindt iedereen een supergoed plan. 'Ja, ja, dat gaan we doen!' Ze gaan gauw beginnen

Wat denk je, vindt God dat ook een goed plan? Is God ook trots op hen. Echt niet! De mensen zijn weer eens ongehoorzaam. Ze doen niet wat God gezegd heeft. Ze vinden dat ze zo knap zijn dat ze zelf dingen kunnen gaan bedenken. Dat vindt God niet goed. Wie weet wat voor verkeerde dingen ze straks nog meer gaan bedenken en doen. Hij gaat er voor zorgen dat het niet gebeurt. Ik zal je vertellen hoe. Hij laat iedereen een andere taal spreken. Engels, Frans, Duits en nog veel meer. Ze kunnen elkaar niet meer verstaan! Hoe moeten ze elkaar nu vertellen hoe ze de toren verder moeten bouwen? Alles gaat verkeerd. Ze krijgen daardoor overal ruzie over. Mensen lopen weg, ze willen niet meer in de stad blijven. Ze gaan ergens anders wonen. Zo zorgt God er voor dat er geen toren komt.

Kunnen ze nu niet dichtbij God zijn? Natuurlijk wel, je kunt bidden, dan ben je heel dichtbij God. Ook al woont hij ver weg in de hemel.

Auteur: TD

Geen verbinding

Inleiding

Begin, zodra de kinderen in de zaal binnenkomen te spreken in een andere taal. Dat kan Engels, Duits, Frans, een mengeling van diverse talen of misschien zelfs een fantasietaal zijn. Kijk de kinderen niet-begrijpend aan als zij terugspreken in het Nederlands. Gebruik gebarentaal om de kinderen te laten zitten en stil te worden.

Ga na dit eerste moment over op de Nederlandse taal. Wat is het vervelend als je elkaar niet kunt verstaan, je begrijpt elkaar niet. Je kunt niet goed in contact komen met elkaar.

Heb je het ook wel eens gehad dat internet het niet deed bij jullie thuis of op school? Je kunt dan niet appen, je kunt geen YouTube-filmpjes kijken en je kunt geen belangrijke informatie opzoeken. Als je niet online kunt zijn, dan moet je dingen zelf uitzoeken. Je voelt je dan misschien wel alleen of buitengesloten van de rest van de wereld. Vandaag gaat het over contact met God en wat er gebeurt als de verbinding met de Here God verbroken wordt.

Vertelling

Sam is al vroeg wakker. De hele week heeft hij al geholpen met sjouwen en slepen van grote stenen. Het wordt echt een prachtig bouwwerk! Al vaak is hij met zijn vader, opa en ooms mee geweest om te kijken. Maar nu vindt papa hem eindelijk groot genoeg om te mogen helpen. Het bouwwerk wordt groot, echt heel erg groot. Zo groot heb je nog nooit gezien en zo groot zul je ook nergens anders zien. Vanuit de hele wijde omgeving kun je de toren zien. Dat is superfijn, want nu kun je nooit de weg kwijtraken. Vanaf alle plaatsen waar je naartoe gaat, kun je hun toren zien en kun je dus altijd weer daar terugkomen.

Snel springt Sam van zijn bed en loopt naar de kamer ernaast. Daar zijn papa en mama al druk bezig met het maken van ontbijt. 'Zo Sam, heb je er weer zin in vandaag?', vraagt papa, 'of heb je last van spierpijn van al het sjouwen?' 'Een beetje spierpijn heb ik wel, maar natuurlijk bouw ik vandaag weer mee! Komen opa, oom Joas, oom Ben en de anderen vandaag ook?' 'Natuurlijk jongen, we doen het met elkaar!' Sam vraagt: 'Wanneer zal de toren eigenlijk af zijn? Hoe hoog moeten we nog bouwen?' Even denkt papa na en dan zegt hij: 'Die toren wordt zo groot en zo hoog mogelijk, we zullen bouwen totdat we in de wolken zijn. En misschien gaan we dan nog wel een beetje hoger. Iedereen zal weten dat de toren van de stad Babel de hoogste en de grootste is. Iedereen zal zien dat de toren van de stad Babel de hoogste en de grootste is! Ja jongen, wij zullen beroemd worden met onze grote toren. Kom jongen, we gaan aan het werk!'

Samen met zijn vader stapt Sam hun huisje uit. Er zijn al meer mannen en jongens onderweg naar de bouwplaats. Hier vandaan kun je de toren ook al goed zien. Sam ziet dat er al veel mensen aan het werk zijn op de toren. Als je boven op de toren staat, heb je vast ook

een heel mooi uitzicht over het hele gebied. 'Misschien mag ik vandaag eens mee naar boven', denkt Sam. In de verte ziet hij zijn vriend Levi lopen, Sam steekt zijn hand in de lucht en begint naar hem te zwaaien. Levi zwaait enthousiast terug. Gisteren hebben ze elkaar nog gezien. Toen vertelden ze trots aan elkaar wat hun taak was geweest bij het bouwen van de toren. 'Wat is het toch fijn om samen met vrienden en familie zoiets moois te maken,' denkt Sam weer. 'Kom op Sam, loop eens niet zo te dromen! We moeten aan het werk!' Ze lopen langs de plaats waar mensen druk bezig zijn om van klei grote blokken te maken. De blokken worden in het vuur gebakken, daardoor zijn ze steviger en kunnen ze goed tegen alle soorten van het weer. Deze blokken worden gebruikt om te bouwen en ze worden met cement aan elkaar vastgeplakt. Zo wordt het bouwsel extra stevig.

'Kom Sam', zegt papa, 'vandaag mag je mee de toren op. Wij gaan daar helpen met het stapelen en vastmaken van de stenen. Het is een hele klim hoor, want de toren is al erg hoog. Blijf dicht achter mij. Ik denk dat opa en je ooms al ergens daarboven bezig zijn.' En zo begint Sam samen met zijn vader de klim omhoog. Ze komen langs veel mannen die hard aan het werk zijn. Ze sjouwen en bouwen. Hier en daar roept iemand een instructie of een vraag. Sam kijkt goed waar hij zijn voeten neerzet en hij zorgt ervoor dat hij vlak achter papa blijft. Dan ziet hij opeens zijn opa en ooms die aan het werk zijn. 'Kijk papa, daar is opa!' Sam begint te zwaaien naar zijn opa. Ze zijn er bijna. Sam kijkt rond, hier vandaan heb je een goed uitzicht over de stad en over alles wat rond de stad ligt. Het is inderdaad een ge-wel-dig uitzicht. 'Ha jongen', zegt opa, 'fijn dat je erbij bent, we kunnen jouw hulp goed gebruiken vandaag. We moeten vandaag de stenen stapelen en vastmaken aan elkaar. Kom maar op, we gaan snel aan de slag.' En zo begint het sjouwen en bouwen. De ene steen na de andere wordt opgetild, gestapeld en bevestigd. Stukje voor stukje wordt de toren een klein beetje hoger. Af en toe staat Sam even stil. Hij kijkt en luistert hij naar wat er allemaal om hem heen gebeurt. 'Geef me die hamer eens aan... Kijk uit voor je tenen... Schiet eens even op... Wil je me even helpen?... Hé jij daar, pak de beitel en geef hem aan mij...' Wat wordt er hard gewerkt.

In de hemel woont God. Hij kijkt naar de aarde en ziet wat de mensen in Babel aan het doen zijn. De HEER zegt tegen zichzelf: 'Al die mensen horen bij elkaar, ze zijn één volk en ze spreken allemaal dezelfde taal. Wat ze hier doen, is nog maar het begin van wat ze bedenken. Ik ga naar hen toe en ik zal ervoor zorgen dat ze elkaar niet meer kunnen verstaan. Dan zullen ze stoppen met het bouwen van die toren en zullen ze over de hele wereld verspreid gaan worden.' En zo gebeurt het. De HEER komt vanuit de hemel naar de aarde.

'Hé pap,' roept Sam, 'een stukje verderop is Levi met zijn vader aan het bouwen. Mag ik even bij hem gaan kijken?'

'Ja dat kan wel eventjes, maar snel weer terugkomen hoor, we moeten nog heel veel doen vandaag.' Sam knikt, legt snel de steen neer die hij in zijn handen heeft en loopt naar Levi. 'Hé Levi!' roept hij al van ver en hij begint te zwaaien. Levi ziet Sam dichterbij komen en begint ook te zwaaien. Hij roept iets, maar Sam kan het niet goed verstaan. Misschien komt dat doordat ze hoog in de lucht zijn, denkt hij. Als Sam dichterbij komt roept hij ook naar zijn vriendje. 'Hé Levi, wat leuk dat we hier allebei vandaag op de toren kunnen werken he. Ik ben daar bezig met mijn vader en mijn opa en wat ooms. Heb jij ook spierpijn van het sjouwen van gisteren?' Levi kijkt hem verbaasd aan en begint terug te praten. Maar Sam verstaat er helemaal niets van. Wat zijn dat voor woorden die Levi spreekt? Sam zegt: 'He, doe eens normaal, ik kan je niet verstaan. Wat zeg jij nou allemaal?' Levi kijkt hem nu vragend aan. Dan wijst Sam naar een steen en zegt: 'steen'. Levi begint te lachen en zegt 'brick'. Nu is het de beurt van Sam om te lachen. Hij begrijpt er helemaal niets van. De vader van Levi begint te praten, maar ook hem verstaat hij niet. Wat is hier toch allemaal aan de hand? Sam hoort steeds meer mensen naar elkaar roepen. Maar hij verstaat er niets van. Snel draait hij zich om en kijkt of hij zijn vader en opa ziet. Gelukkig, daar zijn ze. Papa staat met twee armen naar hem te zwaaien. Sam begint te rennen. 'Papa, ik begrijp er helemaal niets van. Levi praat heel raar en zijn vader ook.' Papa knikt en zegt: 'De buurman daar begrijp ik ook niet en net vroeg ik aan die man om een hamer en die gaf me een steen. Hij begrijpt mij ook niet.' Er wordt niet meer gewerkt boven op de toren. De mensen kijken elkaar vragend aan, sommigen worden boos en staan met hun handen te gebaren. Gelukkig kunnen ze opa en de ooms nog wel verstaan, maar veel van de anderen niet. 'Kom', zegt opa, 'we gaan naar beneden, we gaan uitzoeken wat er aan de hand is.'

Onderweg naar beneden spreken ze mensen aan. Soms verstaan ze elkaar, maar vaak begrijpen ze niets van alles wat tegen hen wordt gezegd. Zo kunnen ze toch niet samenwerken? Als ze thuiskomen, vertellen ze aan mama wat er gebeurde op de toren. Mama had het thuis ook al gemerkt. Ze wilde iets vragen aan de buurvrouw, maar die begreep haar niet.

Een paar dagen later ziet Sam dat Levi met zijn vader en moeder en een groep andere mensen langs hun huisje komt. Sam rent naar buiten en hij ziet dat ze al hun spullen op een kar hebben geladen. Levi zwaait naar hem en Sam begrijpt wat dit betekent. Levi gaat verhuizen. Langzaam gaat Sams hand omhoog en zwaait hij terug naar Levi. 'Sam, wij gaan ook op reis', hoort hij de stem van zijn vader zeggen. 'Als we elkaar niet kunnen verstaan, kunnen we ook niet goed samenwerken. Die toren komt, denk ik, niet meer af. Ik heb mensen gevonden die dezelfde taal spreken als wij. Wij gaan over een paar dagen vertrekken en dan zoeken we met elkaar een plek waar wij kunnen wonen.'

In de Bijbel staat het eind van dit verhaal zo: 'Zo komt het dat die stad Babel heet, want daar bracht de HEER verwarring in de taal die op de hele aarde gesproken werd, en van daar verspreidde Hij de mensen over de hele aarde.' Waar de mensen denken dat zij het zelf kunnen regelen en zelf kunnen redden, daar grijpt de Here God in. Zonder de HEER kunnen wij niet leven.

Gebed

Heer, wilt U ons helpen om iedere dag weer contact met U te maken door te bidden en door te zingen.
U wilt ons helpen om goede keuzes te maken.
Wilt U ons ook helpen om in gesprek te gaan met andere mensen?
Amen.

Auteur: JvdM

Langs elkaar heen leven

Inleiding

'O, sorry hoor. Dat is een misverstand. Dan heb ik je helemaal verkeerd begrepen'.

Wie van jullie heeft zo iets wel eens moeten zeggen? Je kunt over van alles en nog wat verwarring hebben: Is de repetitie morgen al? Ik dacht volgende week? Je zei toch dat je wel meeging? Je bedoelde toch....

..... Vul maar in. Hebben jullie zelf een voorbeeld? Vertel....

Zo'n spraakverwarring kun je ook ervaren als je in het buitenland met vakantie bent. Hebben jullie dat wel eens meegemaakt? Je probeert dan met handen en voeten uit te leggen wat je bedoelt.

Zo kan ik soms mensen die niet in God geloven niet begrijpen. Waarom geloven ze niet? Waarom denken ze dat veel verhalen uit de Bijbel verzonnen zijn? Ze geloven niet dat God bestaat. Ze proberen dat aan mij uit te leggen, maar dan begrijp ik ze niet. Je weet toch dat God bestaat. Ik praat elke dag met Hem. Het lijkt dan wel of we een andere taal spreken. In de Bijbel lezen we ook over een spraakverwarring. Luister maar.

Bijbelverhaal

Wat is er veel veranderd sinds de mens uit het paradijs is verdreven. Toen ze daar nog woonden was alles vol vrede, alles was duidelijk, God was zo dichtbij. Er was een perfect contact tussen God en mens zonder spraakverwarring. Adam zou je er alles over kunnen vertellen. Maar hij zou je ook kunnen vertellen over die pikzwarte dag, toen alles misging. Toen Adam en Eva beiden zondigden door niet naar God te luisteren, maar naar de verleidingen van de slang, de duivel. De afstand die er daarna kwam tussen God en mensen was bijna niet te dragen. Het paradijs was voorgoed gesloten. Er braken totaal andere tijden aan. De mensen gaan dicht bij Sinear wonen, in een vlakke. Ze nemen de tijd dingen met elkaar te bespreken. Hoe gaat de toekomst eruitzien? Zullen ze als nomaden blijven leven, in tenten die je zo weer op kunt breken en ergens anders neer kunt zetten? Of zijn er misschien andere mogelijkheden?

'Ik heb een idee! Ik heb ontdekt dat je van klei blokken kunt maken en die kun je in het vuur bakken, waar ze hard door worden. Die blokken kun je stapelen en tussen de stenen stop je aardpek, zodat ze goed op elkaar blijven zitten'.

Iedereen is enthousiast over die uitvinding. Ze zien het al voor zich. Zo kunnen ze samen ook een hele stad bouwen. Dan hoeven ze niet langer in tenten te wonen. 'Maar als we een stad gaan bouwen, moet er ook een mooie toren in het midden komen staan', roept er iemand. Iedereen knikt en roept en spreekt en deelt ideeën. Ze worden hoe langer hoe enthousiaster. 'Laten we dan niet zomaar een toren bouwen, maar eentje

die tot in de hemel reikt. Dat zal ons beroemd maken!' Alle aanwezigen applaudisseren en roepen door elkaar. 'Wat een goed plan'. 'Samen een stad bouwen bindt ook samen. Dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken. Die toren brengt ons ook dicht bij God. Is dat zo? Brengt een hoge toren je dicht bij God? Is er dan niemand die eraan denkt om God advies te vragen? Om hun plannen aan Hem voor te leggen? Nee dus. Je leest daarover niets in de Bijbel. De mensen zijn zo vervuld van zichzelf, van hun eigen kunnen. Ze voelen zich sterk, krachtig en één. Ze begrijpen elkaar, maken samen plannen en zien het helemaal voor zich: een prachtige stad met een gigantische toren in hun midden. Ze zullen sterk en machtig zijn. Beroemd worden, daar dromen ze van.

Zweetdruppels vallen van hun voorhoofd. Wat een werk is dat om een stad te bouwen. Maar iedereen is gemotiveerd. Ze geven elkaar complimenten en iedereen voelt zich steeds beroemder worden. Prachtig toch? Weken, maanden, misschien wel jaren zijn ze bezig, vol van hun eigen ding, hun eigen plannen. Steeds weer bekijken ze vol trots hun bouwwerken. 'Geef me dit eens aan?' 'Wil jij dat even doen?' 'Als jij nu vandaag rechts begint, dan ga ik links aan het werk'. Zo weet ieder precies wat hij moet doen.

Zou God blij zijn met dit hele gebeuren? Vanuit de hemel ziet Hij de stad groter en groter worden, de toren hoger en hoger. De mensen trotser en trotser. Maar de HEER denkt: 'Dit is één volk en ze spreken allemaal dezelfde taal. Wat ze nu doen is nog maar het begin. Hierna kunnen ze nog veel meer en dat zullen ze ook doen. Ze stoppen niet na het bouwen van deze stad met die hoge toren. Ik wil dat ze zich verspreiden over de aarde, maar ze overleggen niet met Mij'. Ze denken alleen maar aan zichzelf. In het paradijs deed de mens wel alles samen met God, maar dat is nu voorbij. Dit kan niet goedgaan. Daarom gaat God er een stokje voor steken op een manier zoals alleen God dat kan.

Wat is daar aan de hand op die bouwplaats? Waar het al die jaren best wel gemoedelijk aan toe ging is het nu een lawaai van jewelste. Vrouwen komen uit hun tenten tevoorschijn. Kinderen rennen naar hun vaders. De bouwlieden schreeuwen door elkaar en hier en daar zie je zelfs dat mensen elkaar in de haren vliegen. Als je dichterbij komt dan snap je het al gauw. De werkers begrijpen elkaar niet meer. Het is de grootste spraakverwarring die je maar bedenken kunt. Ieder spreekt ineens een andere taal....

Hé, weet je waar ik ineens aan moet denken? Met Pinksteren waren er in Jeruzalem mensen uit allerlei landen die allemaal verschillende talen spraken en elkaar niet verstonden. De discipelen werden vervuld van Gods Geest, van de Heilige Geest en begonnen het

evangelie te vertellen. In plaats van dat er verwarring was, bleek ieder in zijn eigen taal de boodschap van God te verstaan. Zo is God. Hij zendt zijn Heilige Geest, zodat wij elkaar kunnen begrijpen, zelfs als je elkaars taal niet spreekt.

Maar hier gaat het precies andersom. De mensen snappen elkaar niet meer. Samenwerken gaat niet meer, het bouwen stopt. God heeft zelf een streep gehaald door de plannen van de mensen die geen rekening met Hem houden. Door deze spraakverwarring die God stuurt besluiten de mensen weg te gaan, een andere plek te zoeken waar men dezelfde taal spreekt. En dat is nu juist Gods bedoeling. Hij wil dat de mensen zich over de aarde verspreiden. Ze moeten ook niet denken dat ze dicht bij God komen door een toren te bouwen die tot in de hemel reikt. Je komt pas dicht bij God als je in Jezus gelooft en tot Hem bidt. En de toren? Die blijft half afgebouwd staan.

Gebed

Here God, U wilt dat we rekening met U houden, altijd. Dat we met U praten, onze plannen aan U vertellen. U geeft ons door uw Heilige Geest ideeën. Zo kunnen we elkaar ook begrijpen. Misschien hebben we vrienden die maar niet kunnen snappen dat wij geloven en dat we naar de kerk gaan. Eigenlijk spreken zij een andere taal. Wilt U ons helpen herinneren om voor hen te bidden, zodat ze U leren kennen en daarna ook zullen begrijpen dat het echt waar is wat U zegt. Samen met U is er geen spraakverwarring meer.

Auteur: JvVvN